

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.428 van 6 juni 2002
in de zaak A. 81.427/X-8581.**

In zake :
1. Benoît LE GRELLE,
2. Arlette LE GRELLE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grotehertstraat 12

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160,
2. de gemeente SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Benoît LE GRELLE en Arlette LE GRELLE op 4 december 1998 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 21 september 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Domein Borgeind" genaamd, van de gemeente Schoten, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 november 1998;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 april 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het beheersingsgebied van het aangevochten bijzonder plan van aanleg "Domein Borgeind", dat een oppervlakte heeft van circa 8 ha, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen is gelegen voor het overgrote deel in woongebied en voor het overige in parkgebied; dat een deel van het woongebied en het parkgebied vallen binnen het reservatiegebied voor het tracé van de Grote Ring rond Antwerpen; dat het domein Borgeind in onverdeelde eigendom toebehoort aan de acht medeëigenaars, waaronder de twee verzoekende partijen; dat de gemeenteraad van Schoten op 24 oktober 1996 heeft beslist tot de voorlopige goedkeuring van het ontwerp bijzonder plan van aanleg "Domein Borgeind"; dat luidens de verantwoordingsnota de krachtlijnen van het bijzonder plan van aanleg zijn: het vrijwaren van het stedelijk groen, het vrijwaren van een groene buffer, en het vrijwaren van aaneengesloten groengebieden; dat het ontwerp bijzonder plan van aanleg als bestemming voorziet, voor het overgrote deel parkgebied (artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften), waar slechts bebouwing is toegelaten in functie van het park (monumenten, rustbanken, ...) en voor een kleine strook

langsheen de Borgeindstraat vrijstaande bebouwing (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften); dat er eveneens een alternatief reservatiegebied wordt voorzien bestemd voor de aanleg van verkeersinfrastructuren en waar alle constructies verboden zijn met uitzondering van de aanleg van ondergrondse leidingen en waar bebouwing slechts is toegestaan nadat de bevoegde overheid de gronden heeft vrijgegeven en na gunstig advies van de betrokken administraties; dat tijdens het openbaar onderzoek twee bezwaarschriften worden ingediend, met name één door eerste verzoeker en één door de raadsman van de familie LE GRELLE; dat de regionale commissie van advies op 25 april 1997 een ongunstig advies heeft uitgebracht, om reden dat het betrokken gebied geenszins als groene ruimte binnen woongebied kan gelden, vermits het inrichtingsbesluit parkgebied als een afzonderlijk bestemmingsgebied voorziet, en het ontwerp bijzonder plan van aanleg aldus geenszins het gewestplan aanvult, dat de grootte van het gebied de conclusie dat het ontwerp bijzonder plan van aanleg het gewestplan zou concretiseren in de weg staat, en dat een bijzonder plan van aanleg desnoods van het gewestplan kan afwijken, maar dat alsdan dient te zijn voldaan aan de desbetreffend geldende voorwaarden; dat de gemeenteraad op 26 juni 1997 de ingediende bezwaren en het advies van de regionale commissie van advies heeft onderzocht en verworpen en het ontwerp bijzonder plan van aanleg "Domein Borgeind" definitief heeft aanvaard op grond van onder meer de overweging dat de "grootte van het gebied niet bepalend is om uit maken of het gaat om een verfijning dan wel om een afwijking van het gewestplan, en dat het te dezen gaat om een verfijning"; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 18 september 1997 een ongunstig advies heeft uitgebracht op grond van dezelfde argumenten als deze geformuleerd door de regionale commissie van advies; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 21 september 1998 het bijgaand bijzonder plan van aanleg "Domein Borgeind" genaamd, van de gemeente Schoten, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften, heeft goedgekeurd; dat dit besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat de gronden deel uitmaken van het bebouwd perifere landschap ten noord-oosten van Antwerpen hetwelk de gemeente Schoten omvat; dat de ontwikkelingsperspectieven voor de bebouwde perifere landschappen uitgaan van, ondermeer, een bescherming van de nog fragmentarisch voorkomende onbebouwde ruimte; dat zulke bescherming via een gemeentelijk plan van aanleg kan gebeuren;

Overwegende dat het plan voorziet in een wijziging van een nog onbebouwd gebied tot parkgebied; dat de gronden in hoofdzaak bestaan uit weilanden en omgeven zijn door een bosrijk parkgebied; dat de gronden grotendeels slechts via het omgevende parkgebied kunnen ontsloten worden;

Overwegende dat het gebied belangrijke maatschappelijke, landschappelijke en ecologische waarden heeft en om die reden bestemd wordt als parkgebied van gemeentelijk belang; dat het plan zorgt voor het behoud en de versterking van de ruimtelijke kwaliteiten van het gebied en van de ganse gemeente;

Overwegende dat de wijziging van bestemming van gronden van woongebied tot parkgebied kan gebeuren, omdat een plan van aanleg de bestemming binnen een woongebied kan verfijnen, dat zulke verfijning ook mogelijk is voor een parkgebied dat, volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972, ook als apart bestemmingsvoorschrift kan voorkomen;

Overwegende dat de gronden in de rand van de woonkern gelegen zijn en aansluiten bij belangrijke groengebieden; dat door de wijziging naar parkgebied de gronden hun waarden als open ruimte kunnen behouden en ze geïntegreerd worden in de bestaande groenstructuur en deze versterken; dat het gemeentelijk beleid een groot belang hecht aan het behoud en de verdere ontwikkeling van waardevolle groenstructuren zowel in als buiten de woonkernen; dat het plan nodig is om het gemeentelijk groenbeleid te realiseren;

Overwegende dat een gedeelte van het woongebied gelegen is in de reservatiestrook voor de aanleg van de Grote Ring en waar thans ook de mogelijke aanleg van een tweede spoorlijn naar de Antwerpse haven wordt onderzocht; dat nog niet geweten is welke gronden hiervoor vereist zullen zijn; dat de gronden palend aan zulke infrastructuren bezwaarlijk nog als waardevol woongebied kunnen uitgebouwd worden; dat het behoud van een groene buffer er nodig is;

Overwegende dat de gemeente aan de grens van het buitengebied en het grootstedelijk gebied Antwerpen gelegen is; dat het plan er het behoud verzekert van een belangrijke open ruimte; dat het plan door het behoud van die open ruimte en het tegengaan van bebouwing en versnippering van het groen in het bebouwde perifere landschap, bijdraagt tot het afstoppen van het verder uitdijnen van het grootstedelijk gebied Antwerpen en het behoud van de gemeente als buitengebied verzekert";

Overwegende dat verzoekende partijen betogen dat er acht mede-eigenaars zijn van het domein, waaronder zichzelf, en dat zij de nietigverklaring vorderen van het bestreden besluit zowel in eigen naam als ten titel van deelgenoot in de onverdeeldheid; dat zij verwijzen naar artikel 577bis, § 5, van het Burgerlijk Wetboek en de "vaste" rechtspraak van de Raad van State inzake het aanvechten van plannen van aanleg door mede-eigenaars;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat artikel 577bis, § 5, van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat daden van behoud en van voorlopig beheer door een mede-eigenaar alleen kunnen worden gesteld, terwijl artikel 577bis, § 6, bepaalt dat andere daden van beheer alsmede daden van beschikking met medewerking van alle mede-eigenaars moeten worden verricht, dat het aanvechten van een bijzonder plan van aanleg geen daad is van voorlopig beheer maar een fundamentele vordering, en dat het niet gaat om een vordering tot behoud maar tot verandering, met name het doen verdwijnen van een bestemming;

Overwegende dat de verzoekende partijen repliceren dat een mede-eigenaar wel degelijk op grond van artikel 577bis, § 5, een annulatieberoep kan instellen tegen een gewestplanwijziging en dat een dergelijk beroep dient te worden aanzien als een daad van behoud van het gemene goed;

Overwegende dat verzoekende partijen in eerste instantie hun vordering hebben ingesteld in eigen naam, dit wil zeggen ter vrijwaring van hun onverdeeld aandeel in de betrokken eigendom; dat zij als zodanig over de vereiste hoedanigheid beschikken om de nietigverklaring van een plan van aanleg te vorderen; dat immers de mede-eigenaar, met toepassing van artikel 577bis, § 5, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, wettig daden tot behoud van het goed kan verrichten; dat als daden van behoud worden aangezien alle handelingen die ertoe strekken de substantiële inhoud van de zaak of van het recht te beveiligen; dat als daden van beheer worden beschouwd onder meer het instellen van een vordering tot afpaling van een onverdeeld goed, het stuiten van een verjaring, een verzoek tot verzegeling, inventaris, enz ...; dat een annulatieberoep gericht tegen het vaststellen van bestemmingsvoorschriften van een bijzonder plan van aanleg moet worden aangezien als een daad van behoud, die dus wettig door een mede-eigenaar alleen kan worden verricht; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 2 en artikel 14, voorlaatste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van artikel 5, 1.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van het koninklijk besluit van 3 oktober 1979 houdende vaststelling van het gewestplan Antwerpen, en van de vereiste van de materiële motivering als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; dat zij in de uiteenzetting van het middel betogen dat het aangevochten bijzonder plan van aanleg de gewestplanbestemming woongebied wijzigt in parkgebied op grond van de overweging dat het gaat om een verfijning van de bestemming woongebied, terwijl artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening nochtans bepaalt dat een bijzonder plan van aanleg zich moet richten naar de voorschriften van hogere plannen van aanleg, ze kan aanvullen en er desnoods van kan afwijken; dat verzoekende partijen in een eerste onderdeel van het middel aanvoeren dat, met verfijning zoals in het bestreden besluit gesteld, wellicht aanvulling wordt bedoeld, dat er in casu echter geen sprake kan zijn van een

aanvulling, dat in de bezwaarschriften en in het advies van de regionale commissie van advies reeds werd gewezen op het feit dat het om een aaneengesloten gebied van circa 8 hectare gaat waarvan de bestemming woongebied wordt gewijzigd in parkgebied, zonder dat hierover in het bestreden besluit iets wordt gezegd, en dat hier ook geen sprake kan zijn van een aanvulling aangezien de gewestplanmaker precies de bestemming parkgebied die in het ontwerp-gewestplan aan deze gronden was gegeven, heeft gewijzigd in woongebied in het definitief vastgesteld gewestplan; dat verzoekende partijen in het tweede onderdeel van het middel aanvoeren dat de bestemmingswijziging evenmin een wettelijk toegelaten afwijking van het gewestplan kan uitmaken, aangezien in casu aan geen van de voorwaarden is voldaan om met toepassing van artikel 14 "desnoods" van het gewestplan te kunnen afwijken, en dat in het bestreden besluit zelf overigens met zoveel woorden wordt gesteld dat het niet gaat om een afwijking maar om een verfijning;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het beheersingsgebied van het bijzonder plan van aanleg voor circa 7 van de 8 hectare volgens de gewestplanbestemming is gelegen in woongebied dat langs drie zijden wordt omsloten door parkgebied, dat de gronden waarvan de bestemming wordt gewijzigd binnengronden zijn die slechts via het omliggende parkgebied konden worden ontsloten, en dat er nu een verbinding is ontstaan tussen het domein van Bracht en het gemeentelijk park van Schoten, hetgeen de motieven zijn voor de omvorming van het gebied van een harde functie naar een zachte functie, dat een bijzonder plan van aanleg desnoods kan afwijken van een gewestplan, dat er in casu actuele dwingende planologische behoeften bestaan om het gewestplan aan te passen en te detailleren; dat de gemeenteraad van Schoten reeds in 1993 een ontwerp van groene hoofdstructuur heeft goedgekeurd waarin het domein als natuurontwikkelingsgebied werd opgenomen, dat de algemene economie van het gewestplan op geen enkele manier in het gedrang wordt gebracht en dat het in casu gaat om een verfijning van de gewestplanbestemming woongebied tot parkgebied;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in een zeer uitvoerige memorie van antwoord samengevat stelt dat de gemeenteraad het bijzonder plan van aanleg steeds als een verfijnend bijzonder plan van aanleg heeft aanzien, in de zin dat binnen woongebieden parkgebieden als zijnde groene ruimten kunnen worden voorzien, dat zonder de hiërarchie van de plannen van aanleg te schenden en zonder dat er sprake is van een afwijking, een gebied dat in het gewestplan tot woongebied is bestemd binnen een bijzonder plan van aanleg kan

worden ingedeeld in bouwzones, landbouwzones, en zones voorbehouden voor groene ruimten, dat de notie parkgebied in het bijzonder plan van aanleg niet zonder meer gelijk te stellen is met de notie parkgebied in het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat het voorts al te eenvoudig is te stellen dat het hier gaat om de omvorming van een woongebied naar een groene zone, dat het binnengebied dat in het gewestplan tot woongebied is bestemd geen effectieve rechtstreekse aansluitingsmogelijkheid heeft naar aanpalende straten, maar wordt omsloten door parkgebied en een volwaardige ontsluiting van het woongebied op grond van het gewestplan niet rechtsgeldig kan worden verwezenlijkt, dat het centrale woongebied zonder het gewestplan te schenden enkel kan ontsloten worden via de Borgeindstraat middels een uitstulping over een beperkte breedte, dat daarenboven een aanzienlijk deel van het domein volgens het gewestplan in overdruk bestemd is als alternatief reservatiegebied, en het gebied voorts doorkruist wordt door talrijke ondergrondse pijpleidingen, dat hieruit volgt dat een ontsluiting van het centrale woongebied binnen de huidige planologische en feitelijke constellatie niet mogelijk is, en het bewoonbaar maken van het ganse gebied of zelfs grote delen ervan niet kan zonder inbreuk te plegen op de bindende bepalingen van het gewestplan, dat dit de reden is waarom slechts een klein gedeelte wordt voorzien als effectief bebouwbaar, en het grootste gedeelte wordt ingekleurd als parkgebied, dat het bijzonder plan van aanleg aldus enkel het gewestplan verfijnt, en dat enkel ten aanzien van de zone pijpleidingen waar het gewestplanvoorschrift door de feitelijke toestand enigszins is achterhaald, het bijzonder plan van aanleg een noodzakelijke doch erg beperkte "afwijking" voorziet;

Overwegende dat verzoekende partijen repliceren dat er in casu rekening mee dient te worden gehouden dat het woongebied op de bestemmingskaart van het gewestplan niet is geïntegreerd in de omliggende woongebieden, maar er integendeel duidelijk van gescheiden is door een smalle groene gordel die is bestemd tot parkgebied, dat ook de ontstaansgeschiedenis van het gewestplan leert dat de bestemming parkgebied geen aanvulling kan zijn van een ruimere en meer omvattende bestemming als woongebied vermits de bestemming van deze gronden precies gewijzigd werd van parkgebied in het ontwerpgewestplan tot woongebied in het gewestplan, en dat het in casu gewoon gaat om een drastische en grootscheepse wijziging van het gewestplan, die niet beantwoordt aan de voorwaarden om desnoods van dit plan te kunnen afwijken;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in een laatste memorie betoogt dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het residentiële karakter van het gebied nooit de facto kan gerealiseerd worden zolang het gewestplan niet wordt aangepast, dat zij bij het opstellen van het bestreden bijzonder plan van aanleg "de idee ten uitvoer (heeft) gelegd om het gebied, dat thans niet met zijn gewestplanbestemming in overeenstemming kon worden gebracht, te preserven in zijn huidige functie, nl. als groene ruimte aansluitend bij woongebied", dat luidens artikel 5, 1.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 woongebieden ook bestemd zijn voor "groene ruimten" als nevenfunctie van de woonfunctie waartoe ook grotere gebieden kunnen worden bestemd, en dat de bestemming van het betrokken gebied tot deze nevenfunctie volledig verenigbaar is met de planologische situatie ter plaatse; dat deze bestemming ook verenigbaar is met de richtlijnen vervat in de ministeriële omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat sedert het planningsdecreet van 24 juli 1996 het subsidiariteitsbeginsel, dat inhoudt dat de plaatselijke overheid oordeelt, zonder de verordenende kracht van de hogere plannen te miskennen, over de plaatselijke goede ruimtelijke ordening en de concrete invulling van het hogere plan, tot één van de basisbeginselen van de ruimtelijke ordening behoort, en dat op geen enkele wijze is aangetoond dat er een schending is van het hogere plan aangezien de gemeente de feitelijke bestemming die het gewestplan aan het betrokken gebied heeft gegeven tot effectieve bestemming heeft ingevuld;

Overwegende dat artikel 14, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat, wanneer een streek-, gewest- of algemeen plan van aanleg bestaat, het bijzonder plan van aanleg zich richt naar de aanwijzingen en bepalingen ervan, en ze aanvult, en het er "desnoods" van kan afwijken;

Overwegende dat luidens artikel 5, 1.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen woongebieden "zijn bestemd tot wonen alsmede voor (...), groene ruimten, (...)"; dat deze groene ruimten evenwel in functie dienen te staan van de hoofdbestemming van het gebied, met name wonen, dat deze groene ruimten niet een dergelijke omvang kunnen aannemen dat zij het verwezenlijken van de hoofdbestemming van het betrokken gebied, met name "wonen", uitsluiten;

Overwegende dat luidens de overwegingen van het bestreden besluit zelf "het plan voorziet in een wijziging van een nog onbebouwd gebied tot parkgebied"; dat voorts wordt overwogen enerzijds dat het gaat om het "verfijnen" van de bestemming woongebied, maar anderzijds dat deze verfijning bestaat in de omzetting in "een parkgebied dat, volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972, ook als apart bestemmingsvoorschrift kan voorkomen";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het betrokken gebied in het bij ministerieel besluit van 26 oktober 1976 voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan Antwerpen tot parkgebied was bestemd, maar dat deze bestemming nadien in het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen voor het grootste gedeelte werd gewijzigd in woongebied;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de bestemming parkgebied die het bestreden bijzonder plan van aanleg aan het betrokken gebied heeft gegeven zich niet richt naar de bestemming woongebied die het gewestplan eraan heeft gegeven en deze bestemming aanvult, maar er integendeel van afwijkt; dat niet wordt beweerd en ook niet blijkt dat het gaat om een afwijking die voldoet aan de voorwaarden om met toepassing van artikel 14, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, "desnoods" van het gewestplan te kunnen afwijken; dat de argumentatie enerzijds dat ingevolge de ligging der gronden de ontsluiting ervan (c.q. verkavelen) onmogelijk is en anderzijds dat het de bedoeling is "door de wijziging naar parkgebied de gronden hun waarde als open ruimte te (laten) behouden en ze (te integreren) in de bestaande groenstructuur en deze (te) versterken" aantoont dat het bijzonder plan van aanleg erop gericht is, niet een nadere aanvulling van de bestemming "woongebied" te zijn, maar een wijziging van de gewestplanbestemming woongebied in de bestemming parkgebied, zoals deze oorspronkelijk in het voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan was voorzien, dat het koninklijk besluit van 3 oktober 1979 houdende vaststelling van het gewestplan Antwerpen dienaangaande uitdrukkelijk ter verantwoording van de wijziging van de bestemming parkgebied in woongebied vermeldt : "84. Punt 190. Betreft domein Borgeind te Schoten. Gelet op de goede ligging van de gronden, is het planologisch verantwoord dat betrokken gronden in het woongebied worden opgenomen. Bij de stedenbouwkundige aanleg dient rekening gehouden te worden met het bestaande groen."; dat gelet op hetgeen voorafgaat niet kan worden aangenomen dat op grond van het subsidiariteitsbeginsel, - dit is zonder de verordenende kracht van het hogere plan te miskennen,- aan het

betrokken gebied de bestemming parkgebied kon worden gegeven; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 21 september 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Domein Borgeind" genaamd, van de gemeente Schoten, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.